

se fetere fecisse coram Pharaone et Aegyptiis, dum A inopia frumenti nuper vobis incassum demandaveramus, quia priori anno terrae infertilitas, aeris inæqualitas, ut etiam horno videmus evenire, fruges ditiorum locorum, quæ in alimoniam habemus, hiemis asperitas, pruinæque mordacitas utrinque plus quam LX jugera decoxit. Quid illi familiæ faciendum sit, nescimus, quæ hinc inde vagula per varia dissipatur loca, non habens debiti victus sufficientiam necessaria.

Cruentis vulneribus sauciati querimoniam feceramus de multimodis injuriis a filio Rihhardi nobis sæpe sèpius arroganter irrogatis, nec ullam emendationem penitus sentiebamus; sed propter hoc, quod vobis causati sumus, odibiles existimus omnibus incolis illius regionis. Nullus enim amat, nullus veneratur; quia nullus timet supratonsus, nec circumtonsus, nec Deum nec hominem. Cuncti nos inimicabiliter insequuntur, et maxime ille prædictus, qui, postquam a vobis domum reversi sumus, majore temeritate inflatus, quia civicum adjutorium non invenerat, congregaverat Suevigenas, quos poterat, et prata nostra cum eorum equis ex maxima parte depastus est; illam aquam, præter quam nullam habemus aliam, quam ei sæpe interdiximus, expiscari furtive et publice non cessat. De his omnibus nullum habemus defensorem! quia vobis variarum rerum negotia jugiter allabuntur, nosterque advocatus undique ab hostium insidiis detentus dilaceratur; et ideo a neutro defensi hinc inde miserabiliter a tali quassamur homullo (*ita cod.*) tamen a Capite Regio defendi absque dubitatione speramus. Valete.

XII.

AD EUMDEM.

Extremam annonæ penuriam ejus beneficentia sublevandam sperat.

Antistiti L. [cod. J., sed, ut videtur, mendose, tutori Dei Ecclesiæ catholico pastori, W. humilis homillus, devota munia sedulorum precaminum in Christo.

Solita sedulitate loquacitatis ineptæ nimia insistimus grandi petitioni, valdeque grandia petimus, quia vos grandia largiri usque modo sentiebamus. Sericis tunicis, quas usque nunc ob eleemosynam vestri sufficienter habebamus, modo non habemus, nisi singuli fratres singulas, ipsasque vetustate pene consumptas. Nulla enim semina vestro jure nobis concessa lanifictum operatur; quia ut incolæ regionis decertant, nullo modo tali lege infringuntur. De

A inopia frumenti nuper vobis incassum demandaveramus, quia priori anno terræ infertilitas, aeris inæqualitas, ut etiam horno videmus evenire, fruges ditiorum locorum, quæ in alimoniam habemus, hiemis asperitas, pruinæque mordacitas utrinque plus quam LX jugera decoxit. Quid illi familiæ faciendum sit, nescimus, quæ hinc inde vagula per varia dissipatur loca, non habens debiti victus sufficientiam necessaria.

Istis cæterisque prætermissis de domesticis compatiendo tractamus, qui nos quotidie conclamantes perturbant, victimum vestitumque hyperbolice exposcentes, sartores videlicet Ecclesiæ cæterorumque ædificiorum instauratores. Duo etiam coci, unus ligna, alter colligens olera; duo pistores, bubulus atque subulcus, caprarius, custos equorum, sutores, lautores, brazatores [braxatores], qui nunc quotidie vacant. Nullum enim hospitem possumus suscipere aut potu reficere: quia non dederunt nobis brazam, quibus jusserratis. Pauperibus namque vos in eleemosynam suscepimus, et his, qui hinc inde confluunt, non audemus denegare solatia. Fratribus omni Sabato pro charitate miscendum post Mandatum, aliisque summis festis utendum, non modicum vini empturi sumus cum illa pecunia quam utrique nostri dominorum largiti sunt. Cætera plurimaque id genus, quæ desunt, speramus emendari a patre monasterii, quem vos esse profitemur. Valete.

XIII.

IDEM, UT VIDETUR, AD G. ET E.

Petit frequentiores litteras et sui amorem.

Dilectissimo patri G. dignæque matri E. senior W. fraterque junior ævo, salutem in Domino.

Quod longo tempore privati sumus vestro colloquio, sèpius tristamur inçore non modico. Nimium tamen confisi vestræ pietati nihil aliud petamus nisi plenitudinem charitatis et compatiencie, quam semper in vobis habebamus. Nihil aliud servitii habemus præ manibus. Hoc scitote sine dubio, quod jugiter supplicamus coram summo Deo pro vestra beatitudine hic et in cœlo. Valete.

ANNO DOMINI DCCCCLXXX.

HELPERICUS

MONACHUS S. GALLI.

NOTITIA HISTORICA IN HELPERICUM.

(Apud. Fabric. Biblioth. med. et inf: Lat.)

Helpicus, Elpricus, Hulpricus, Helpericus, Hel-

nachus S. Galli, ordinis S. Benedicti, circa annus 980 seripsit librum De computo ecclesiastico, quem

esse non ambigam. Unum ergo a vestra paternitate deponcio; ut quod vestra iussione coactus aggredior, vestro munimine fretus indemnus evadam; quod ita fieri poterit, si fastidiosis quibusque, et qui alios tantum reprehenderentur, hujus lectio subtrahatur: et vobis vestrique similibus, qui sine labore oculo columbino; ut ita dicam, cuncta respicatis, examinandum praebatur.

Verum haec haereticus quisque quomodo volet accipiat: mihi vestrum iudicium satis idoneum constat, cui summa [Veritas] hoc anno perspicue dignata est manifestare, quam sit inutile sanctissimis vestrae paternitatis imperiis repugnare. Evenire autem justissime solet, ut qui patris salubria spreverit consilia, debita pertinaciæ suæ quandoque latae supplicia, quod eo verius possum fateri, quo saepius et hoc anno crebrius atque acerbius, imo et justius, non desino experiri.

Nec immerito: cum enim me divina pietas loco illo restituisset, quo me ad sibi serviendum jam dum delegebat, et unde ego infelix instabilitatis solumento causa exieram, cum ibidem omnibus bonis abundarem, quodque ego super omnia duco, sanctissima sanctorum Patrum dilectione soverez; cum, inquam, me superna clementia post diuturnam evagationem illue revocasset, vestraque erga me so-

A lito flagrans paternitas secum retinere voluisse: aduersa, ut patet, impellente fortuna, non acquievi, sed pristinæ usus levitate redii, quo me et multa passum recolebam, et deteriora passum non ignorabam. Quo facto et illud didici multum apud Deum valere preces, quas illi ex animo funditus, cum una eademque leviter susa oratione tantum adversus me obtinueritis. Reminiscor eni vos, cum me retinere nequiretis, imprecatum mihi, ut invenirem aliquem, qui me acerrime verberaret in loco, ad quem tandem festinabam; quam orationem effectus est e vestigio consecutus. Quanta enim contumeliarum verba, quot proborum ludibria, quæ et qualia derisionum tormenta deinceps patiar ab his præcipue qui erant quondam pacifici mei, quosque ego apud vos summis laudibus extuli, lingua non valet effari. Quod quia ob ulciscendam in me levitatem jure obtigisse cognosco, divinam super his laudem aquitatem: et ut ab his tandem eripi queam, vestrarum omnix postulo suffragia precum: ut quem licet nolens tanto malignus fasce gravitalis, orando tanto relevetis ab onere, dexteroris manum orationis porrigo. Verum haec plenius, si Dominus cupit præbuerit colloquium, vivo sermone expedientur. Qued ut citius fieri valeat, vestra exorabilis oratio præcibus crebris obtineat.

PROLOGUS.

Cum fratribus adolescentioribus nostris quedam calculatoriae artis rudimenta communi sermone explicare cœpisset, quo eis hujuscem quoque non contempnendæ, ut multi arbitrantur, scientiæ aliquid impetrer, quos in arte grammatica, prout divina auxiliata est manificentia, aliquatenus induxeram, nescio quo accensi desiderio instare vehementer cœperunt, quatenus ea, quæ viya voce depropseram, multorum utilitati profutura qualicunque scripto ederem, ut, si quando haec, ut solet mens humana diversis dedita curis multa oblivious, memoriæ exciderent, litterarum suffragiis ea quoquo modo reparare valerent. Quibus cum obnoxius [f. obnixius] reniens, id quod erat obtenderem, superesse sci licet libros de hac eadem re tum dilucide, tum venuste majorum nostrorum tempore éditos, præcipue venerabilis viri Domini Bedæ presbyteri, qui cum in aliis, tum etiam in hoc sanctæ Ecclesiæ utilitati plurimum esudavit; illorum lectionem instanter; illos diutina meditatione perdiscere studerent, a me intentionem averterent, nec me aggredi cogerent opus omnium sputis obnoxium, cunctorum defidiculis dignum, præsertim cum sim ingenio rufis, sermone impeditus, et ne rusticano quidem eloquio halbutire sufficiam, nedum veritatis quipiam comminisci præsumam. Cum haec, hujuscemodi

G plura excusationis obtentum [sic cod. f. obtentu] objicerem; tum vero pertinacius institere, et non novi, inquiunt, aliquid te cudere petimus, qui nihil jam reperi posse remur, quod ab aliis non inveniatur dictum; sed ex his, quæ ab aliis asseris sparsim copiose tractata, poscimus utiliora quæque nobisque necessaria, studio tuo decerpta, in unum colligi, et veluti sertum quoddam ex diversis floribus compingi. In quo opere non pompa citatis verborum faleras, aut urbanitatis exigimus veneres, quas utras [supple in] antiquorum est invenire commentariis. Enimvero quæ ab aliis obscurius sunt prolatæ, tuo, quæsumus, manifestiora siant relatu. Hæc evictus importunitate, et de divina præsumens largissima bonitate, studiosa nibilominus provocatus fratrum charitate, quæ humiliter eos postulare sensi, eo tenore tentare præsumpsi, ut hæc nulli unquam, præter se, legenda præbere, vel auctorem operis publicare pollicerentur.

Sed et si cuius peritorum hæc aures offendent, ne me temeritatis notet elogio, sed noverit me charitatis paruisse imperio, ac fraternali utilitati deseruisse, prout fuit studio possibile. Quotidiana igitur annuaque Comptoi argumenta vulgatoria, et quæ no laicus quidem, ne dum clericus impune ignoraverit, undecimque collecta, et planiore, quam sint ab aliis,